64 28. maí. upp á til vara. Jeg skal þess vegna hjer með ákveða þá hækkun frá næstkomandi 1. júlímán. að telja.

Þetta tilkynnist yður hjermeð, herra landshöfðingi, til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar.

65 25. júní. **Brjef landshöfðingja** *til umboðsmanns Allan-línunnar, Sigfúsar Eymundssonar,* **um skaðabætur til vesturfara fyrir samningsrof af hálfu Allan-línunnar.** — Eptir að jeg hefi meðtekið tilsvar yðar og skýrslu viðvíkjandi kæru nokkurra útfara, sem fluttir voru með gufuskipinu Camoens frá Borðeyri áleiðis til Vesturheims 23. ágúst f. á., yfir samningsrofum af hálfu Allan-línunnar, skal jeg tjá yður það, sem hjer fer á eptir.

Skjöl málsins bera með sjer, að útförum þeim, sem hjer ræðir um, hafi verið lofað fari með gufuskipinu Camoens, sem Allan-línan notaði sem útflutningaskip sumarið 1887, á 2. ferð skipsins hingað til lands það sumar, og eptir ferðaáætlun sinni átti það að koma til Borðeyrar 3. júlí, en af því að það tafðist vegna íss á 1. ferð sinni, komst það ekki á stað frá Granton á 2. ferðinni fyr en 2. júlí. Eptir ferðaáætlun sinni átti útflutningaskipið að fara 2. ferðina beina leið frá Granton til Borðeyrar, en í stað þess fór það til Reykjavíkur og kom þar 7. júlí, þaðan fór það til Stykkishólms, Dýrafjarðar og Ísafjarðar, en sneri aptur á Ísafirði til Reykjavíkur og fór þaðan beina leið til Skotlands. Eptir árangurslausa tilraun til að komast til Borðeyrar á 3. ferð sinni komst Camoens þangað loks 23. ágúst og flutti þá þaðan útfara þá, sem höfðu beðið þar fars frá því 3. júlí. Fyrir þessa bið sína á Borðeyri krefjast útfararnir skaðabóta af hendi Allan-línunnar, 1 kr. á dag fyrir hvern mann, sem átti að greiða fullt fargjald, og 50 aura fyrir hvert barn með ½ fargjaldi, frá 8. júli, er útflutningaskipið að þeirra hyggju hefði getað komið til Borðeyrar og flutt þá, og til 23. ágúst, er loks var tekið þar við þeim til flutnings eða samtals fyrir 202 útfara með fullu fargjaldi í 45 daga 9090 kr.

Með því að það verður að álítast sannað og því er ekki mótmælt, að kærendunum hafi verið heitið fari til Vesturheims með útflutningaskipi Allan-línunnar, gufuskipinu Camoens, frá Borðeyri 3. júlí f. á. eða svo fljótt eptir þann dag, sem auðið væri;

með því að það ennfremur er skýlaust viðurkennt af yður sem aðalumboðsmanni Allan-línunnar hjer á landi, að útflutningaskip línunnar hafi á 2. ferð sinni frá Skotlandi til Íslands, sem það byrjaði 2. júlí frá Granton, ekki gjört neina tilraun til að komast til Borðeyrar, heldur hafi það verið ákveðið, áður en skipið lagði á stað frá Granton, að það á þeirri ferð skyldi ekki fara lengra en til Ísafjarðar, sem einnig styðst við vottorð 2 brezkra farþegja með skipinu og við það atvik, að skipið skildi eptir í Granton vörur þær, sem þaðan átti að flytja til Borðeyrar;

með því að þannig engin sönnun er komin fram fyrir því, að útflutnigaskipið Camoens hafi ekki getað komizt til Borðeyrar 8. júlí, hefði það farið þangað beina leið á 2. ferð sinni, því síður sem önnur skip um sama leyti fóru hindrunarlaust fyrir Horn inn á Húnaflóa og skip kom frá útlöndum til Borðeyrar 11. júlí;

með því loks að skaðabætur þær, sem krafizt er eptir áðursögðu, virðast vera sanngjarnar, og tala útfara þeirra, sem til bóta telja, kemur heim við skýrslu yðar,

þá úrskurðast hjermeð samkvæmt lögum um tilsjón með flutningum á þeim

mönnum, sem flytja sig úr landi í aðrar heimsálfur, dagsettum 14. janúar 1876, 65
14. gr.: 25. júní.

Útflutningastjórunum James & Alexander Allan í Glasgow eða aðalumboðsmanni þeirra hjer á landi, Sigfúsi Eymundssyni, fyrir þeirra hönd, ber að greiða útförum þeim, sem fluttir voru með útflutningaskipinu Camoens frá Borðeyri 23. ágúst f. á. áleiðis til Vesturheims, í skaðabætur 9090 kr.

Jeg skal bæta því við, að jeg hef gjört ráðstöfun til þess, að framangreindar skaðabætur, að frádregnum 2020 kr., sem þjer borguðuð optnefndum útförum síðastliðið sumar, eða 7070 kr. verði greiddar af veði því, sem Allan-línan hefur sett og geymt er í »Privatbanken« í Kaupmannahöfn.

Brjef landshöfðingja *til framkvæmdarstjóra landsbankans* **um breytingu á reglugjörð bankans 5. júní 1886 að því er lánsfrest snertir.** — Í þóknanlegu brjefi, dags. 21. þ. m., hafið þjer, herra framkvæmdarstjóri, í nafni stjórnar landsbankans farið þess á leit, að ákvörðunin í 23. gr. reglugjörðar fyrir landsbankann 5. júní 1886 um að engum veitist lán úr landsbankanum um lengri tíma en 10 ár, verði numin úr gildi, að minnsta kosti fyrst um sinn í 2 ár með því að ákvörðun þessi hafi reynzt mjög svo óhagkvæm, einkum síðan landsbankinn tók við sparisjóði Reykjavíkur, þarsem bankinn hafi neyðst til að láta leggja sjer út hús og jarðir, er að veði hafi verið fyrir lánum í sparisjóðnum, en hafi átt örðugt með að losast við eignir þessar aptur vegna greindrar ákvörðunar. 66 30. júní.

Fyrir því skal yður hjer með til vitundar gefið, að jeg veiti bankastjórninni um tveggja ára tíma heimild til að víkja frá ofangreindri ákvörðun 23. greinar í reglugjörð bankans 5. júní 1886 þegar bankastjórninni þykir nauðsyn til bera.

Ágrip 67

af reikningum sjóða, sem standa undir stjórn amtsráðs suðuramtsins.

Styrktarsjóður verðugra og þurfandi konungslandseta og ekkna þeirra í suðuramtinu 1887.

Tekjur.	Kr.	Kr.
1. Eptirstöðvar við árslok 1886:		
a. Ríkisskuldabrjef:		
1. Innritunarskírteini Lit. C. Fol. 82, dags. 20. maí 1875	3300,00	
2. Óuppsegjanleg ríkisskuldabrjef Lit. C. Nr. 281, dags. 10. septbr. 1873	100,00	3400,00
b. Veðskuldabrjef einstakra manna		300,00
c. Í peningum hjá reikningshaldara		215,36 3915,36
	Flyt	3915,36